

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200788
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200788.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) X. I., bytom G. XXX, právne zastúpený JUDr. Norbertom Horváthom, so sídlom Slnecná 592/2, Galanta, proti žalovanému: Okresný úrad Svidník, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Sovietskych hrdinov 102, Svidník, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-SK-PLO-2014/006836 zo dňa 23. decembra 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2017-129 zo dňa 10. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu), proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2017-129 zo dňa 10. júla 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Prešove podľa § 98 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol správnu žalobu zo dňa 28.11.2017, v ktorej sa žalobca domáhal, aby správny súd zrušil opatrenie žalovaného č. OU-SK-PLO-2014/006836 zo dňa 23.12.2014, ktorým zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru Serninec, ktorej zmluvnými stranami sú na strane prenajímateľa vlastníci poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Serninec a na strane užívateľa (nájomcu) Poľovnícky spolok Serninec. Krajským súdom bolo zistené, že správna žaloba bola podaná oneskorene, keďže napadnuté opatrenie bolo predsedovi Poľovníckeho spolku Serninec MVDr. Vladimírovi Čipákovi doručené dňa 23.12.2014 a v rovnaký deň i zástupcom zhromaždených vlastníkov pozemkov.

Krajský súd zistil, že správna žaloba smeruje proti opatreniu žalovaného - oznámeniu o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru Serninec zo dňa 23.12.2014. Z administratívneho spisu je zrejmé, že toto opatrenie - „odpoveď“ bola zaslaná PS Serninec a tiež trom zástupcom - splnomocnencom vlastníkov poľovných pozemkov U., F. dňa 23.12.2014. Žalovaný postupoval podľa zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.

274/2009 Z. z.“). Výužitie § 79 ods. 3 tohto zákona neprichádzalo do úvahy vzhľadom na počet účastníkov administratívneho konania, a to ani po zohľadnení počtu vlastníkov poľovných pozemkov Poľovného revíru Serninec zúčastnených na zhromaždení vlastníkov dňa 13.11.2014, ktorých počet nepresiahol 20. Žalobca, ako vlastník poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Serninec sa predmetného zhromaždenia nezúčastnil. Zhromaždenie prítomných vlastníkov zvolilo troch, vyššie uvedených, splnomocnencov. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru podal v administratívnom konaní Poľovnícky spolok Serninec. Žalobca je členom tohto poľovníckeho spolku, ktorý je poľovníckou organizáciou podľa § 32 zákona č. 274/2009 Z. z., ktorá je právnickou osobou, a tejto právnickej osobe sa doručujú rozhodnutia, opatrenia a iné akty vydané v administratívnom konaní. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté opatrenie nemalo byť podľa zákonnej úpravy doručené osobe žalobcovi a bolo správne doručené dotknutým subjektom zastúpeným zástupcami v zmysle zákonnej úpravy.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote sťažovateľ kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa sťažovateľa je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu nepresvedčivé a v rozpore s § 139 ods. 2 veta prvá a tretia v spojení s § 147 ods. 2 SSP a jeho konštatovanie uvedené v bode 11 nie je logicky odôvodnené.

Sťažovateľ uviedol, že okresný úrad nemá povinnosť doručovať opatrenie o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru (§ 79 ods. 2 písm. c/ zákona č. 274/2009 Z. z.), a preto lehota podľa § 181 ods. 1 SSP v danom prípade uplynúť nemohla. Ak by aj prichádzal do úvahy výklad, podľa ktorého povinnosť doručovať administratívny správny akt tohto druhu existuje (opatrenie o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru sa týka o.i. vlastníkov poľovných pozemkov v rámci daného poľovného revíru) podľa sťažovateľa by to malo byť formou verejnej vyhlášky (§ 79 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z.). Sťažovateľ sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, že napadnuté opatrenie bol žalovaný povinný doručovať len splnomocnencom vlastníkov a PS Serninec (tieto subjekty nemajú priznaný mandát (zákonný ani zmluvný) na zastupovanie pri preberaní napadnutého opatrenia žalovaného).

Na predmetné konanie administratívnych orgánov sa síce v zmysle § 79 ods. 2 písm. c/ zákona č. 274/2009 Z. z. nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ale v zmysle ustálenej judikatúry (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06.10.2015, 5Sžp/5/2011, 8Sžp/14/2011, 3Sžp/3/2011 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 138/03) sa základné zásady správneho konania a na ne nadväzujúce procesné ustanovenia vzťahujú aj na proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru. Podľa žalobca konštatovanie krajského súdu o oneskorenosti žaloby predstavuje prípad odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

Podanie správnej žaloby smeruje k ochrane práv a oprávnených záujmov skutočných vlastníkov poľovných pozemkov, pretože len oni sú oprávnení uzavrieť zmluvu o užívaní poľovného revíru a je na ich slobodnej vôli, či túto možnosť i využijú, resp. aké podmienky si dojednávajú. Sťažovateľ má za to, že dostatočným spôsobom preukázal ukrátenie na svojich právach a právom chránených záujmoch. Žalobca má spolu s ďalšími vlastníkami poľovných pozemkov záujem opätovne zavolať zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, na ktorom chcú opätovne rozhodnúť o budúcom užívateľovi poľovného revíru. Bez zrušenia napadnutého rozhodnutia to však nie je z pohľadu platnej legislatívy možné a aj keby zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov zvolali a toto zhromaždenie by odhlasovalo uzavretie novej zmluvy o užívaní poľovného revíru, nebolo by možné ju zaevidovať zo strany žalovaného.

Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru sťažovateľ svoju kasačnú sťažnosť neodôvodnil v súlade s jednotlivými ustanoveniami § 440 SSP, konkrétne ním uvádzaným ustanovením § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Žalovaný má za to, že sťažovateľ svoje tvrdenia opiera o právne domnienky, ktoré však nemá podložené žiadnym konkrétnym právnym predpisom. Žalovaný ďalej uviedol, že sťažovateľ sa snaží odôvodnením kasačnej sťažnosti zameranej na povinnosť oznamovať zaevidovanie zmluvy verejnou vyhláškou o odvrátenie pozornosti od toho kedy a kým bolo

sťažovateľovi oznámené zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru. Podľa žalovaného je z obsahu spisu zrejmé, že sťažovateľovi bolo žalovaným niekoľko krát oznámené zaevidovanie zmluvy a tvrdenie sťažovateľa, že o tom nevedel je zavádzajúce, ak je z obsahu spisu zrejmé, že sťažovateľ bol v tej dobe členom užívateľa poľovného revíru. Taktiež je preukázané, že právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo žalovaným v inom konaní na Okresnom úrade Svidník, listom zo dňa 08.02.2017 oznámené zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru.

Odôvodnenie sťažnosti od bodu II. 5 až po bod II. 8 žalovaný pokladá za účelové, pretože sťažovateľ nebol opatrením žalovaného ukrátený na žiadnych svojich právach a právom chránených záujmoch, pretože sa zúčastnil zhromaždenia, mal možnosť sa na zhromaždení vyjadriť a jeho právo na výkon práva poľovníctva ostalo zachované.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný trvá na tom, že žaloba bola podaná oneskorene, pričom žalobca nepreukázal, že by ho žalovaný napadnutým opatrením ukrátil na jeho právach alebo právom chránených záujmoch, a preto navrhol v zmysle § 461 SSP, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

Kasačný súd konštatuje zhodne so zisteniami krajského súdu, že žalobca sa ako vlastník poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Serninec nezúčastnil zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Podľa Notárskej zápisnice N 584/2014 Nz 55981/2014 o osvedčení priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru „Serninec“, konaného dňa 13.11.2014 v zasadačke Obecného úradu v Šemetkovciach, Šemetkovce 51, Okres Svidník, uznesenie č. 5 na strane 5 zápisnice „ Zhromaždenie prítomných vlastníkov poľovných pozemkov zvolilo podľa § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve troch splnomocnencov, a to Ing. P., F. a MVDr. I.. Zhromaždenie vlastníkov týchto pozemkov splnomocňuje týchto splnomocnencov aj na úkony podľa zákona o poľovníctve, v ktorých sa vyžaduje účasť vlastníka poľovných pozemkov“. Uznesenie bolo platne prijaté, keďže za jeho prijatie hlasovalo 55,20% hlasov všetkých vlastníkov pozemkov začlenených do poľovného revíru.

Vzhľadom na to, že zhromaždení vlastníci boli zastúpení splnomocnencami, je potrebné považovať za účinné oznámenie opatrenia splnomocnencom dňa 23.12.2014. Žalobca svojou neúčastťou na zhromaždení vlastníkov sa vzdal procesnej možnosti ovplyvňovať priebeh zhromaždenia vlastníkov a žiadať prítomného notára o zaprotokolovanie jeho námietok voči priebehu v platnosti zhromaždenia.

Najvyšší súd SR s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.